

РЕШЕНИЕ

№ 4451

гр. София, 04.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **951** по описа за **2013** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 19.05.2012г. по нахд №1579 по описа са СРС за 2011г., с което е потвърдено наказателно постановление №23-2300569/27.05.2010г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на дружеството е наложена санкция в размер на 10 000лв. за нарушение по чл.64, ал.2 от Наредба №7 от 23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд.

По изложените в жалбата съображения - се моли да бъде отменено решението и вместо него да се отмени НП.

В съдебно заседание –касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – не е изразил становище по същата.

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

СРС, за потвърди НП е приел, че същото е издадено от компетентен орган в производство без процесуални нарушения и при доказаност на деянието. Установено е на 20.01.2010г., че в Цех за производство на салати в [населено място] –вратите на аварийните изходи не се отварят безопасно отвътре-навън, като са заключени. При

проверка на следващия ден е установено, че в цеха работят 4 работнички при заключени врати, което деяние е в нарушение на чл.64, ал.2 от Наредба №7/99г..

От друга страна в касационната жалба – се излага твърдението, че има нарушение на чл.34 от ЗАНН, доколкото в НП са посочени освен протокол от 26.01.2010г., но и протокол от 25.11.2008г.. Визира се също, че няма посочени дата и място на нарушението.

СРС не е споделил направените възражения като е приел, че деянието е извършено на 20 и 21.01.2010г., което е описано в протокола от 26.01.2010г. и съответно в акта по ЗАНН от същата дата, поради което е изведена констатацията, че сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставянето на АУАН и НП са съобразени. Преценен е и размерът на наложената санкция като справедлив.

Съдът намира, че е изтекла абсолютната давност по отношение на нарушението извършено на 20 и 21.01.2010г., доколкото същата видно от чл.81, ал.3 /редакция преди изменението ДВ бр.26/2010г./ вр. с чл.80, ал.1, т.5 от НК –е три години. С изтичането на тези три години на 20 и 21.01.2013г. се погасява правомощието на държавата да реализира административно-наказателната отговорност по отношение на субекта. Изложеното е основание за отмяна на НП без да се обсъждат възраженията по същество.

Водим от гореизложеното, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 19.05.2012г. по нахд №1579 по описа са СРС за 2011г., с което е потвърдено наказателно постановление №23-2300569/27.05.2010г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на дружеството е наложена санкция в размер на 10 000лв. за нарушение по чл.64, ал.2 от Наредба №7 от 23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд.

Вместо него

ОТМЕНЯ НП поради изтекла абсолютна давност.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.